

Parallelism

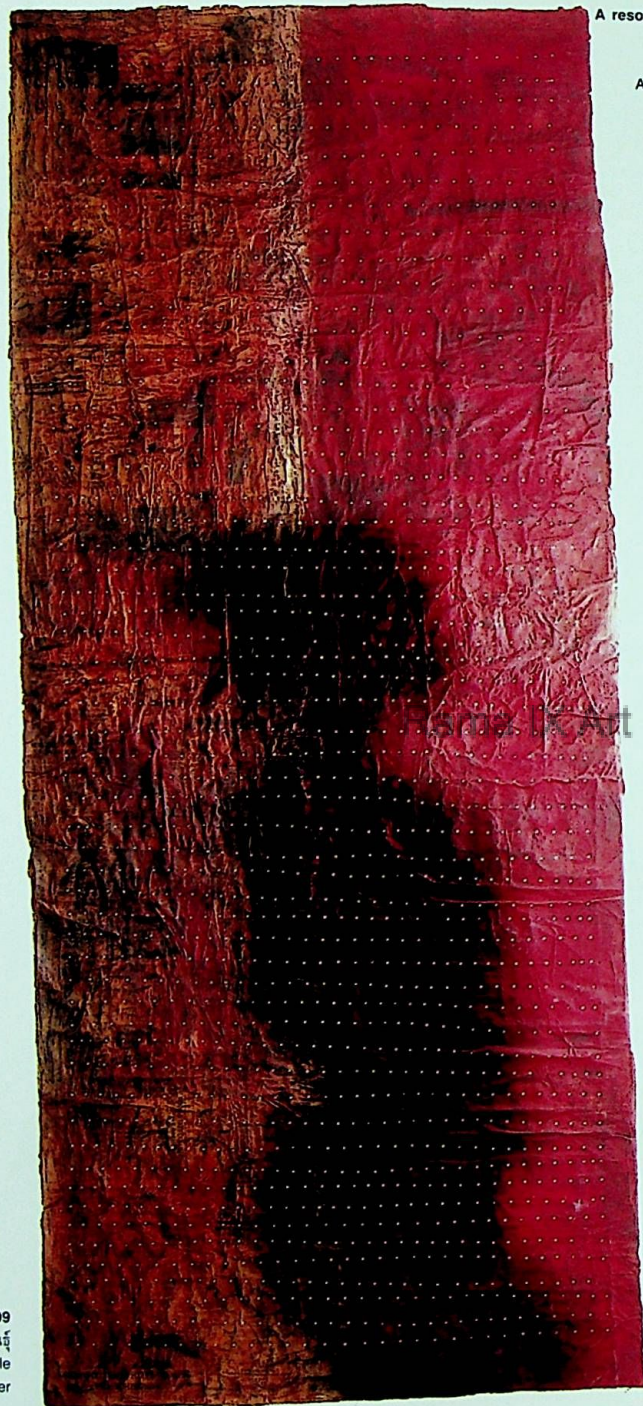
NiTaya Ueareeworakul

June 1 - 30, 2000

Gallery 253, Bangkok, Thailand

30L-0286-06-2000
P-ETA-0-0182

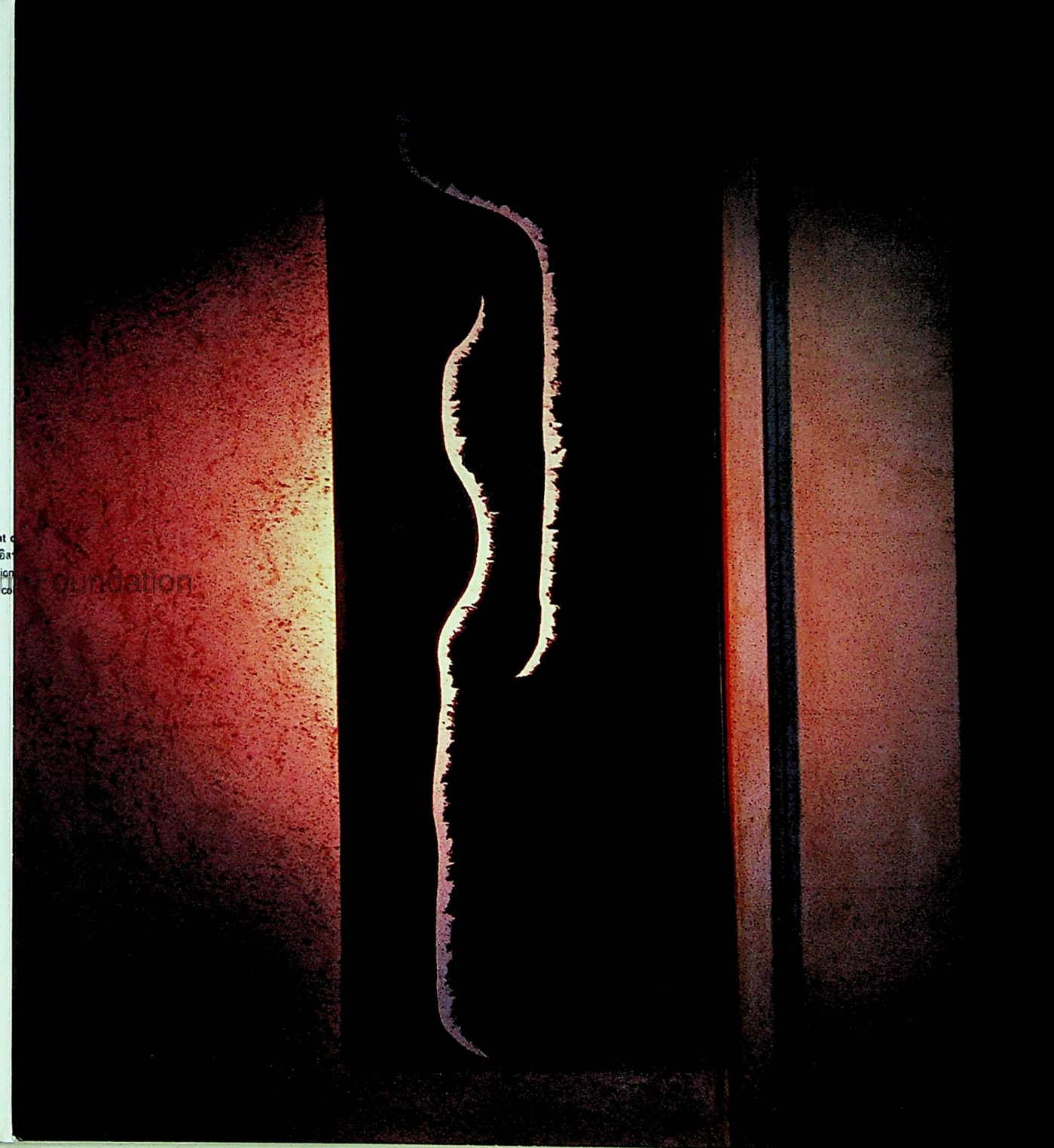
Tribe, 1999
เผ่าพันธุ์
Dimension variable
Used paper, dye, colour powder

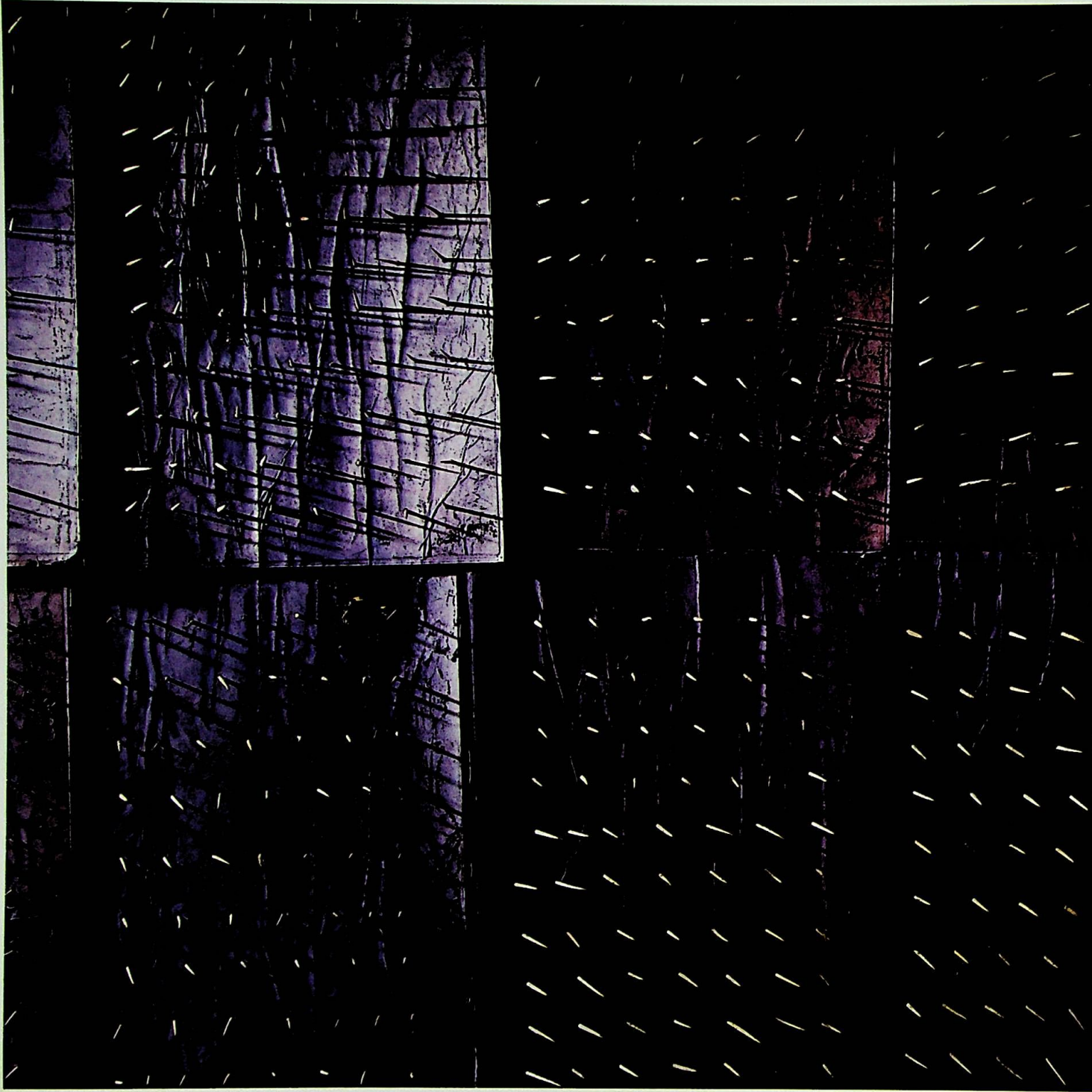

A resolute body, 1999
ไม่ท้อ
193 x 78 cm.
Acrylic on canvas

nt d
อัส
sion
col

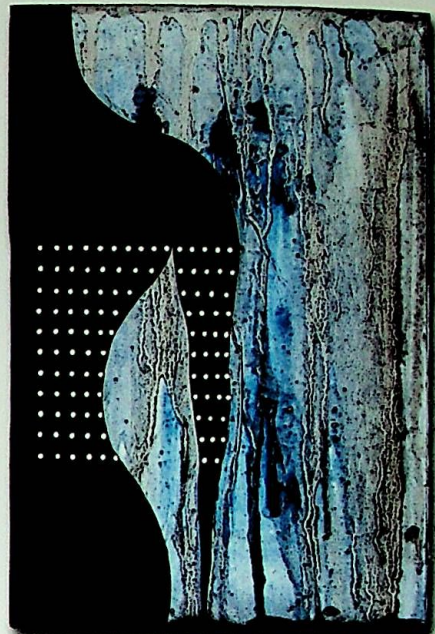
Sacred view, 1999

ทิวทัศน์ศักดิ์สิทธิ์

60 x 103 cm

Used paper, dye, colour powder, thorn

Museum Foundation

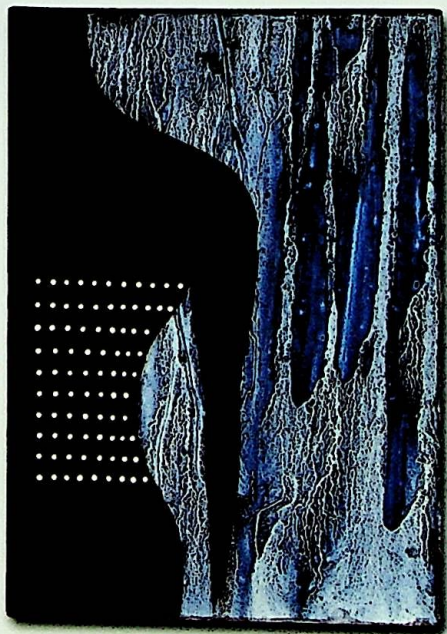
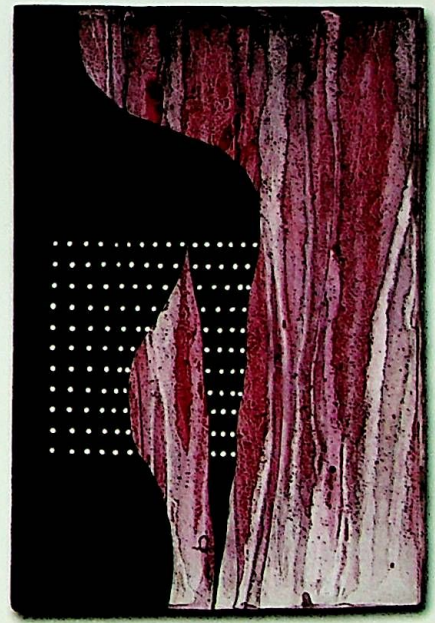

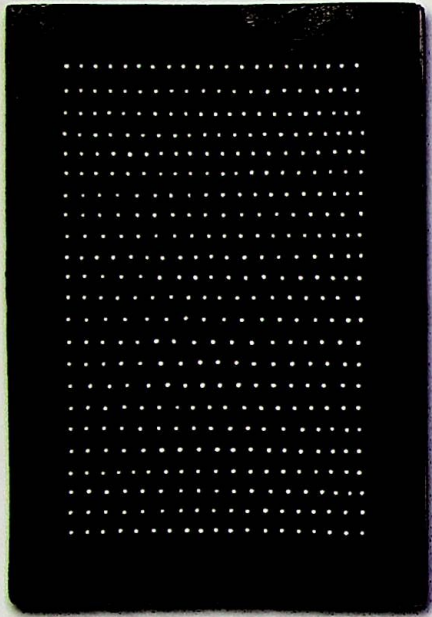
Standing in front

บันทึกจาก

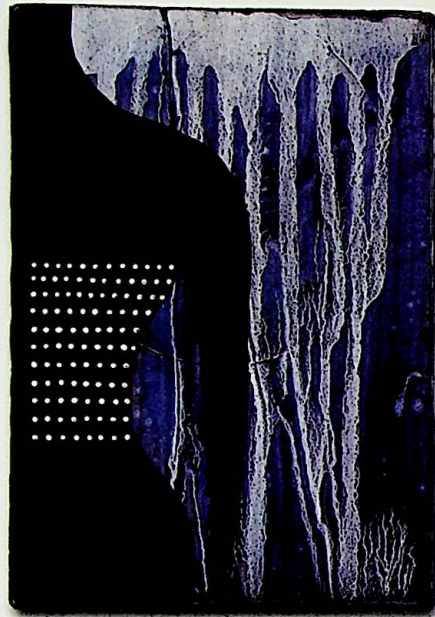
Dimension

Used paper, dye, c

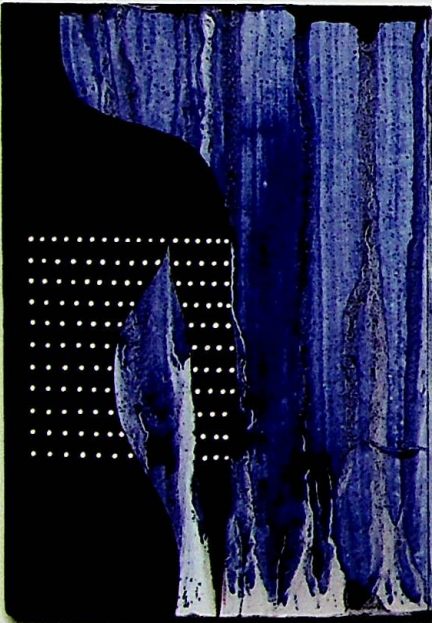
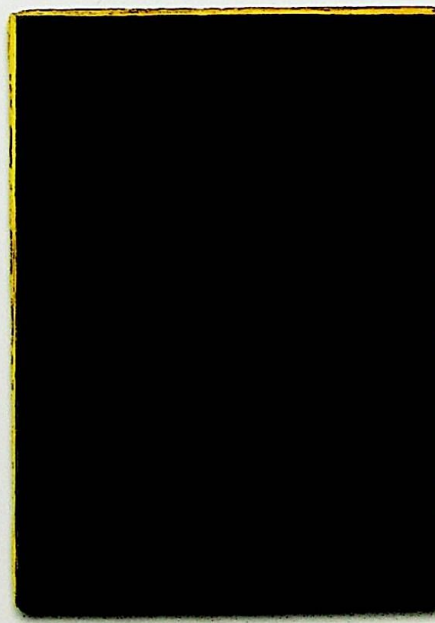

of freedom, 1999
 ภาพภายใน
 variable
 colour powder, acrylic

Charcoal leafs and the four of us, 2000
 ต้นไม้และเราทั้งสี่
 Dimension variable
 Used paper, dye, colour powder

Rama 9 Art Museum

Parallelism

“ ต้นไม้ทุกต้น มีความเต็มเปี่ยมบางอย่างที่พร้อมต่อการเจริญงอกงาม....ในขณะที่เขาและเธอต้องการจะเป็นอะไรสักอย่าง แต่ละคนไม่แสวงหาไปตามทิศทางของข้อมูลที่ถูกป้อนให้....ถ้าหากสังเกตอย่างจริงจังถึงข้างในทางด้านจิตใจนั้นเราไม่มีวันได้พบกันเลย....แต่คำถามอยู่ที่ว่าท้ายอย่างไรให้แต่ละปัจเจกบุคคลงอกงามได้ด้วยตนเอง ด้วยจิตสำนึกของความเท่าเทียม ความรักและเมตตา ”

เมื่อปีที่แล้วได้มีโอกาสไปเยือนประเทศเคนยาในฐานะศิลปินในพำนัก 2 เดือนเต็ม พวกเราที่ถูกเชิญมา มีด้วยกันรวมสี่คนจากสี่ประเทศคือ อุกันดา กานา อียิปต์และไทย หนึ่งในเดือนแรกเราเข้าไปพำนักในสตูดิโอที่จัดไว้อยู่ติดทะเลสาบในวาชาร์ห่างจากตัวเมืองไนโรบีประมาณ 70 กิโลเมตร ธรรมชาติที่โอบล้อมเป็นแรงขับเคลื่อนบางอย่างจนทำให้ฉันสามารถละทิ้งอดีตและอนาคตได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง.....ฉันเริ่มซึมซาบความงดงามที่ดูแปลกตาที่ละเล็กละน้อย แรงปะทะของสายลมแสงแดด ลำน้ำและทุ่งหญ้าของเหล่าสรรพสัตว์ บรรเลงไว้ทั้งอย่างเปิดเผยและดูเยือกเย็น ความหนาวเย็นในยามวิตรีกาลและแสงสนทนาการอภินิหาร คือกิจกรรมทุกคำคิดก่อนการกล่าวอำลาของเคห์เก้านา.....ยามแสงตะวันเผยโฉมขึ้นในวันใหม่ กลิ่นไอของความอยู่รอดดำเนินไปอย่างเอื้ออาทร ชัดแจ้งจนแลดูกลมกลืน ชีวิตเริ่มตระหนักขึ้นมาถึงขั้นที่ว่ากระบวนการเรียนรู้ปรากฏอยู่ทุกหัวระแหง บนท้องนาถึงหยาดน้ำค้างบนปลายหญ้า ความแห้งแล้งและหนาวเย็นไม่เป็นสิ่งที่ธรรมชาติบอกเลาถึงที่มาแห่งความงาม มีเหตุผล เป็นหลังชีวิตเสรีบางอย่างที่ให้อิสระทุกชีวิตได้อย่างเท่าเทียม.....แม้ว่าการสำแดงตนเองสิ่งมีชีวิตดำรงอยู่เปรียบเหมือนเส้นขนานความเคารพและการค้นหาในคุณค่าแห่งตัวตน มักจะถูกบดบังด้วยภาพพจน์บางอย่าง.....แต่พื้นที่ของความเสมอภาคไม่ได้อยู่ในห้วงของความมืด เพราะเงาของแสงแห่งอิสระภาพ อยู่ในลมหายใจของเราทุกคน

ຈວນຈາກເຮົາຍ້າຍອາໄສຢູ່ໃນເມືອງໄນໂຣບີຫຼັງຈາກເປີດພິພິດພາດທີ່ Nairobi Museum Art Gallery ເດືອນທີ່ສອງເຊິ່ງເປັນໄລຍະເວລາຂອງການກຳໄປຮູ້ເຈີດສິລະປະໃນທີ່ສາທາລະນະ ໂດຍເຫຼິ້ນຈາກອຸກັນດາທຳປະຕິມາກຸຣມຈາກຄອນກຣີດຕິດຕັ້ງຄາວໃນສວນສາທາລະນະພື້ນທີ່ອັດຕະໂນຊານແຫ່ງຊາດ ສ່ວນຕີລິປິນສາວຈາກໄກໂຣທຳໄປຮູ້ເຈີດພາບປິລິບອຣ໌ດຕິດຕັ້ງທົ່ວເມືອງລາວ ເຫຼິ້ນຈາກກາດາແລະດິນທຳປະຕິມາກຸຣມຕິດຕັ້ງຄາວໃນສວນສາທາລະນະ (Jee Van Jee Garden) ໂຈກລາງເມືອງ

นิตยา เอื้ออาวีรกุล
6 เมษายน 2543

In October of last year, I was invited by Kuona Trust, museum art studio, Kenya to become an artist in residence for a period of two months. I accompanied three other well-known artists who were also invited along on this aesthetically ambitious journey. Coming from countries as diverse as Uganda, Ghana and Egypt, each of them helped me discover distinct facets of the African spirit. During our first month in Kenya we lived surrounded by nature's inspiring serenity, at the retreat of a guest artist studio overlooking magnificent Lake Naivasha approximately 70 kilometers from the capital of Nairobi. Kenya and the captivating Lake Naivasha where we resided had an indescribable and profound affect on me.

Throughout most of my beautiful two-month stay in Kenya I was completely detached from memories of the past, freed from immediate responsibilities, even finding myself unconcerned about many things which I had previously looked forward to for the future. I was absorbed by the surrounding beauty, caught up in the urgent moments of each new discovery of a world so uniquely different from mine. I became gradually immersed every intimate detail, enthralled by every majestic vista. I soon felt compelled to abandon my previous notions of the nature and accept an exciting new view of the world around me.

The scorched winds and blazing sunshine against my skin. The natural habitat enigmatically defined by the ancient language of broad horizons, masking its spiritual scheme and revealing no secrets of its indigenous species and wild creatures. The quiet hours of crisp cool evenings, immersed in keen conversation before a huge open fire, a cherished daily ritual for all of us before we tuck away our untamed thoughts into the dark ashes of the night. Early whispers of the next day dawning, morning comes with a comforting sense of endurance, the timeless cycle of survival which contributes to a better understanding of the way things are, acceptance of the way things shall ever be.

Yet, full understanding comes only with the willingness to explore, to seek answers, to delve deeper and deeper into all the essential lessons nature has to share. Amidst the vast open skies above, signs of renewal emerge in few droplets of morning dew upon the tall grass below, and the harsh desert dryness at first appears no different from the thorns on the stems of trees and shrubs which were once alive. Still, this seemingly severe existence is not to be looked upon with resistance, rather it should be embraced and rejoiced with thoughtful acknowledgment that this too is an inherent part of the beauty of nature. That these relentless rhythms embody the natural wonders which give birth to life's diversity, easing the passage of some while forever offering rebirth to others, enhancing the vibrancy of life with parallel balance, equally stern and loving, the eternal harmony of nature. An obscure curtain is often drawn as one's continuous search for inner truth and the understanding of Self prevents us from clearly seeing beyond the immediate images of daily demands which have come to guide our lives. But a genuine sense of nature's equality requires more than any simple exclusive image, more than just a passing thought in one's mind, a fleeting wish among other's. For nature's true equality encompasses all things, bonding with changeless elemental parallels across all living creatures on earth, inspiring and strengthening our lives with each breath we take.

Reluctant to leave the scenic splendor but eager to share our rich experiences, we all returned to Nairobi for the exhibition at Nairobi Museum Art Gallery at the end of our second month. Sheltered once again within the disciplined confines of an urban environment, we focused on the enthusiastic process of developing our impressions into tangible

aesthetic concepts, creating the work which would be displayed in the city's public places. Our friend from Uganda revealed his creative expression in concrete, solid presentations of ethereal emotion which became a permanent exhibition at Nairobi's public park and national museum. Large lucid billboards erected throughout Nairobi were the legacy of our Cairo artist, graphic images on a grand scale. Our Ghana friend and I conceived a permanent exhibition in Nairobi's city-center Jee Van Jee Garden Public Park, reflecting the new bond of kinship to our host country and expressing our deep respect for the natural wonders of Kenya.